

Τσάμηδες, Εθνικιστική ψύχωση - παραχάραξη της ιστορίας

Οι συνεργάτες των ναζί στην υπηρεσία της «Μεγάλης Αλβανίας»

Γράφει ο: Δημήτριος Περδίκης*

Έξω από το χωριό Τζάρα, στα νότια των Αγίων Σαράντα έχει ανεγερθεί ένα μνημειακό συγκρότημα, που περιλαμβάνει τζαμί, επίγραμμα, μνημείο κ.ά. Είναι αφιερωμένο στην αποκαλούμενη «γενοκτονία των Τσάμηδων από τους Έλληνες το 1944». Κάθε χρόνο στα τέλη Ιουνίου πραγματοποιούνται εδώ τελετές και πορεία με πλήθος κόσμου, σημαίες και πανό που κατευθύνεται προς τον μεθοριακό σταθμό Μαυρομάτι, στην ελληνική μεθόριο.

Τα σχολικά βιβλία της Αλβανίας διδάσκουν στους μαθητές, σε όλους τους μαθητές, Αλβανούς και Βορειοηπειρώτες πως οι Έλληνες διέπραξαν γενοκτονία σκοτώνοντας τους Αλβανούς Τσάμηδες της Τσαμουριάς. Εκπομπές στην τηλεόραση, δημοσιεύματα και ανακοινώσεις των πολιτικών κομμάτων συντηρούν και διογκώνουν έναν χείμαρρο μίσους, ψεύδους και χειραγώγησης.

Αυτά όλα προς μεγάλη τέρψη της Τουρκίας, η οποία κατηγορούμενη η ίδια για σειρά γενοκτονιών και εθνοκαθάρσεων πολύ θα ήθελε να δει και την πατρίδα μας στην θέση της, για προφανείς λόγους.

Δεν είναι, όμως, μόνο η υποτιθέμενη γενοκτονία. Τα πάντα στην Αλβανία δείχνουν να βρίσκονται στον κόσμο της μυθοπλασίας. Βυζαντινοί αυτοκράτορες, αγωνιστές του 1821, αρχαίες πόλεις, μνημεία, περιοχές, καλλιτέχνες, ιστορικά γεγονότα, τα πάντα αναφέρονται ως αλβανικά και το αλβανικό έθνος ως το αρχαιότερο και το ενδοξότερο επί της Γης. Πρόσφατο παράδειγμα, η αναφορά του Αλβανού πρωθυπουργού Έντι Ράμα στην Τσάμικη (ήτοι Αλβανική) καταγωγή του... Δία και του μαντείου της Δωδώνης!

Προφανώς ο κ. Ράμα έμαθε για την επίκληση του Αχιλλέα στην Ιλιάδα του Ομήρου «Ζευάνα Δωδωναίε Πελασγικέ» και πλέον εφόσον σύμφωνα με την αλβανική μυθοπλασία οι Πελασγοί ήταν αρχαίοι Αλβανοί, όλα πλέον μπορούν να κολλήσουν και να γίνουν αλβανικά. Η Αθήνα, ο Όλυμπος, τα πάντα...

Πολλά και αποτρόπαια εγκλήματα

Η πραγματικότητα όμως είναι αρκετά διαφορετική. Οι περί τον Θύαμη (ποταμό Καλαμά) κατοικούντες, οι Θυάμιδες, οι Τσάμηδες προκύπτουν ως παραφθορά, ήταν κατά τον 13^ο αιώνα Βυζαντινοί μεγαλογαιοκτήμονες. Κάποια ονόματα που βρίσκονται από την εποχή εκείνη, του Δεσποτάτου της Ηπείρου, συνδέονται με την δυναστεία των Αγγέλων, όμως και αυτούς οι Αλβανοί δικούς τους τους θεωρούν. Στις αρχές του 17^{ου} αιώνα, μετά την επανάσταση του Διονυσίου, επισκόπου Τρίκκης, εξισλαμίστηκαν και ως εξισλαμισμένοι έγιναν φανατικότεροι των Τούρκων. Έτσι φτάσαμε στην απελευθέρωση από τον οθωμανικό ζυγό της περιοχής, το 1913, οπότε η πληθυσμιακή αυτή ομάδα έγινε εύκολα πiónι αυστριακών, ιταλικών και τουρκικών συμφερόντων στα γεωπολιτικά παιχνίδια λίγο πριν από το ξέσπασμα του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου.

Με την έναρξη του ελληνοϊταλικού πολέμου σχημάτισαν στρατιωτικά σώματα και ακολούθησαν τους Ιταλούς και στην συνέχεια τους Γερμανούς κατακτητές, συνεργαζόμενοι και μαχόμενοι στο πλευρό τους. Σχημάτισαν ιδιαίτερη μορφή πολιτικής εξουσίας, την KSILIA. Κατά την περίοδο της κατοχής στη Θεσπρωτία διέπραξαν πολλά και αποτρόπαια εγκλήματα. Καταγεγραμμένα είναι τα εξής: Δολοφονηθέντες από Τσάμηδες 632. Αφανισθέντες και απαχθέντες ως όμηροι 428. Βιασμοί 209. Απαγωγές 31. Πυρποληθείσες οικίες 2.332. Ληηλατηθέντα ολοσχερώς χωριά 53. Διαρπαγέντα ζώα: Αιγοπρόβατα 37.556, βοοειδή 9.285, ιπποειδή 4.185, πουλερικά 30.000, κυψέλες 742.

Με την απελευθέρωση εγκατέλειψαν την Ελλάδα και πέρασαν στην Αλβανία. Καταλάβαιναν ότι μετά τα τόσα εγκλήματά τους η οργή του λαού και η δικαιοσύνη θα τους κυνηγούσαν παντού. Περνώντας στην αλβανική επικράτεια στρατοπέδευσαν έξω από το χωριό Τζάρα, όπου σύντομα αρκετοί έχασαν την ζωή τους από λοιμώδεις ασθένειες. Αυτή είναι η πραγματική ιστορία την οποία μετέτρεψαν σε «γενοκτονία από τους Έλληνες».

Μετά τον πόλεμο συγκροτήθηκε δικαστήριο εγκλημάτων πολέμου, στο οποίο καταδικάστηκαν ερήμην και οι περιουσίες τους δημεύτηκαν. Το καθεστώς Χότζα στην Αλβανία, επίσης, τους αντιμετώπισε ως εγκληματίες πολέμου και εκτέλεσε τους επικεφαλής τους. Σε ολόκληρη την Ευρώπη μετά τον πόλεμο οι πληθυσμιακές ομάδες σε κατεχόμενες χώρες που συνεργάστηκαν με τις δυνάμεις κατοχής καταδικάστηκαν από ειδικά δικαστήρια και οι περιουσίες τους δημεύτηκαν. Στην Τσεχοσλοβακία οι Σουδήτες, συνεργάτες των Γερμανών, στο Βέλγιο οι Φλαμανδοί ναζιστές, στην Ουκρανία οι ομάδες του Στέπαν Μπαντέρα και άλλοι.

Συμπαραστάτης η Τουρκία

Οι Τσάμηδες προσέφυγαν στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο κατά της Ελλάδας για αυτό που θέλουν να αποκαλούν γενοκτονία. Η προσφυγή τους δεν πρέπει να έχει καμία τύχη. Όμως, επειδή στην γεωπολιτική σκηνή παίζονται τεράστια συμφέροντα και ο κόσμος που ζούμε δεν είναι αγγελικά πλασμένος, χρειάζεται σοβαρότητα και προσοχή. Η Αλβανία χρησιμοποιεί το καλούμενο «Τσάμικο ζήτημα» ως εργαλείο για την υλοποίηση του οράματός της περί «Μεγάλης Αλβανίας». Στο πλαίσιο αυτό επιχειρεί να αρπάξει εδάφη από τις γειτονικές της χώρες, μεταξύ των οποίων και η πατρίδα μας. Σε αυτά τα σχέδια έχει την συμπαράσταση της Τουρκίας και άλλων μουσουλμανικών χωρών, καθώς και ισλαμικών οργανώσεων. Χώρα, κατά βάση μουσουλμανική, η Αλβανία έχει ήδη καταστεί δορυφόρος της Τουρκίας, η οποία την έχει εντάξει στα σχέδιά της περί «νεοθωμανισμού» αλλά και «ισλαμικού βαλκανικού τόξου». Χρειάζεται λοιπόν να μελετηθεί σχολαστικά η ελληνική πολιτική απέναντι σε αυτή την χώρα, σε συνάρτηση πάντα με όλες τις δυνάμεις και τους παράγοντες που επιδρούν στην περιοχή μας.

Ωστόσο θα πρέπει να γίνει κατανοητό ότι, όταν κάποιος διεκδικεί, είναι πολύ πιθανό κάποια στιγμή να πάρει κάτι. Όταν υπάρχουν διεκδικήσεις απέναντι στην χώρα μας εντελώς άδικες και ανιστόρητες, θα πρέπει να υψώνονται και οι δικές μας απαιτήσεις και διεκδικήσεις οι οποίες έχουν πολύ πιο στέρεες βάσεις από τις αλβανικές. Η Τουρκία προσπαθεί να εφεύρει «γκρίζες ζώνες», η Αλβανία ονειρεύεται ελληνικά εδάφη, μια άλλη χώρα δίπλα ονειρεύεται να φτάσει στο Αιγαίο και η Ελλάδα παραμένει προσκολλημένη στο δόγμα του «δεν διεκδικούμε τίποτα».

Ο ελληνισμός στο απόσπασμα

Κάποιοι ίσως δεν το γνωρίζουν, κάποιοι το έχουν ίσως ξεχάσει, όμως υπάρχει ένα ζήτημα «παγωμένο» από το 1946 για την τύχη της Βόρειας Ηπείρου στη Διάσκεψη των Παρισίων.

Στις πατρογονικές της εστίες υπάρχει η ελληνική εθνική μειονότητα, ο βορειοηπειρωτικός ελληνισμός δηλαδή, που ακόμα περιμένει να δει να εφαρμόζονται όσα απορρέουν από τις διεθνείς και ευρωπαϊκές συμβάσεις περί ανθρωπίνων και μειονοτικών δικαιωμάτων. Ο ελληνισμός αυτός βλέπει όλο και εντονότερα τα τελευταία χρόνια να του αρπάζουν με διάφορες μεθοδεύσεις την περιουσία, να γκρεμίζουν τις εκκλησίες του, να σφετερίζονται την πολιτιστική του κληρονομιά, την εκπαίδευση, το δικαίωμα του στον αυτοπροσδιορισμό. Η ελληνική εθνική μειονότητα, αναγνωρισμένη και από την Αλβανία και από την διεθνή

κοινότητα, είναι και δίκαιο αλλά και χρήσιμο να αναβαθμιστεί στους σχεδιασμούς της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής.

Στο παρελθόν οι ελληνικές κυβερνήσεις συνήθιζαν να λένε ότι οι ελληνοαλβανικές σχέσεις περνούν μέσα από τον σεβασμό των δικαιωμάτων της μειονότητας. Δυστυχώς αυτά έμειναν σκέτα λόγια, αφού οι αλβανικές κυβερνήσεις, συναγωνιζόμενες η μία την άλλη, βλέπουν τον ελληνισμό στην Αλβανία ως κάτι το στοχοποιημένο, προς αλβανοποίηση, προς απόκρυψη, προς εξαφάνιση χωρίς να θέλουν να του αποδώσουν όσα απορρέουν από τις διεθνείς συνθήκες. Η αναβάθμιση της ελληνικής εθνικής μειονότητας στην Αλβανία ως θεσμικά ισότιμο στοιχείο της Αλβανικής Δημοκρατίας θα δημιουργούσε μια διαφορετική προσέγγιση και προοπτική.

Όσα αναφέρονται στο παρόν άρθρο καθώς και αρκετά ακόμα που δεν αναφέρονται, πιστεύω ότι πρέπει να αποτελέσουν στοιχεία της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής. Μιας πολιτικής πιο διεκδικητικής, πιο «εύστροφης» και πιο αποτελεσματικής από αυτήν που ακολούθησε η πατρίδα μας εδώ και αρκετά χρόνια.

Αθήνα 24-06-2016

* **Ο Δημήτριος Πεрдίκης** είναι ερευνητής - μελετητής βορειοηπειρωτικών θεμάτων.